

Seria: Profesorki Super-Babki
Odcinek nr: 113
Podseria: składanki

Olga Lepieszynska

Polecana/omawiana książka:
Andrzej Goworski, Marta Panas-Goworska: Naukowcy spod czerwonej gwiazdy, Wydawnictwo Naukowe PWN, Warszawa, 2020.

Omawiana książka należy do tzw. składanek, czyli prac gdzie omawiane są sylwetki wielu bohaterów na raz. Tutaj omawiane są postacie takie jak np. Iwan Pawłow¹, Andriej Tupolew², Andriej Sacharow³, czy Michaił Kałasznikow⁴, a także kilku innych mniej znanych naukowców radzieckich. Jest tylko jedna kobieta – Olga Lepieszynska, a zatem tylko Jej sylwetka będzie omówiona w naszym eseju.

Pre-bambuła – modne ostatnio słowo, czyli kilka słów wprowadzenia

Rosja to ogromny i dziwny kraj. Eseista był w nim ostatnio **pięć** razy. Odwiedził trzy uczelnie:

- (a) Uniwersytet Techniczny im. Kałasznikowa w mieście Iżewsk (poblizę gór Ural); międzynarodowa konferencja naukowa z zakresu przekładni zębatych, mieszkanie w akademiku – pokoje profesorskie gościnne, super wygodnie i czysto, z aneksem kuchennym. Na zewnątrz było - 40,5°C (luty), a w pokoju ciepło, okna genialnie szczelne;

¹ https://pl.wikipedia.org/wiki/Iwan_Paw%C5%82ow; z Wikipedii o wielkim biologu.

² https://pl.wikipedia.org/wiki/Andriej_Tupolew; generał pułkownik.

³ https://pl.wikipedia.org/wiki/Andriej_Sacharow; fizyk jądrowy.

⁴ https://pl.wikipedia.org/wiki/Michai%C5%82_Ka%C5%82asznikow; rosyjski generał (konstruktor broni).

- =====
- (b) MADI – Moskiewski Uniwersytet Drogowo-Samochodowy⁵ (przy Prospekcie Leningradzkim, centrum Moskwy); zaproszenie prywatne. Łącznie ponad 7 godzin, zwiedzanie laboratoriów, prezentacja systemu wspomagania dydaktyki typu on-line!!! W czasach przed wirusem...;
 - (c) MFTI – Moskiewski Uniwersytet Matematyczno-Fizyczny (w miasteczku Dolgoprudnyj na obrzeżach Moskwy); międzynarodowa konferencja naukowa z zakresu teorii grafów oraz sieci; kilka osób z USA – wybitnych profesorów, w tym emigrantów z Rosji;
a na czwartej chodził tylko po korytarzach
 - (d) Uniwersytet w Kaliningradzie.

Eseista ma wielu dobrych znajomych naukowców rosyjskich, można powiedzieć nawet przyjaciół, pozostających w kontakcie internetowym. Generalnie w Polsce – niestety – bywa, że naukowcy rosyjscy są lekceważeni, niedocenieni!!

Jest zapewne inaczej, Rosja ma wielkie osiągnięcia, odwiedzone uczelnie robiły wielkie wrażenie na eseście.

Książka i „bohaterka”

Wracając do książki – nasza Bohaterka, jest w rzeczywistości ANTY-BOHATERKĄ. Jej kariera była związana z Jej działalnością jako komunistki, znajomej Nadieżdy Krupskiej oraz Włodzimierza Ilicza Lenina.

To protoplasta wszystkich obecnych pseudo-naukowców, oszustów, a może ludzi chorych psychicznie lub cynicznych karierowiczów⁶. Na Jej przykładzie możemy widzieć patologię nauki, gdy służy ślepo jakiejś ideologii, zamiast szukać prawdy. Wtedy staje się wtedy pseudo-nauką, wręcz **czystą** głupotą.

Nasza Anty-Heroina pisała i publikowała zupełne bzdury, jak dzisiejsi tforcy wszelkich durnot, zwłaszcza europejskich, ale i wszechświatowych – eseista musi poddać się autocenzurze, a zatem nie poda ze strachu nazwisk obecnych pajaców.

⁵ <http://www.madi.ru/>; strona Instytutu.

⁶ Osobną grupę stanowią naukowcy hitlerowcy i ich potworna działalność.

=====

Książka ma 344 strony plus wkładka zdjęciowa na końcu książki zawierająca kilkanaście zdjęć czarno-białych omawianych postaci. Tutaj papier jest kredowy, ale zdjęcia z dawnych lat są ówczesnej jakości.

Rozdział o Oldze Lepieszynskiej zatytułowany jest „**Gwiazda substancji żywej**”, obejmuje strony 39-63. Inne rozdziały są podobnej długości. Opracowała Ona tzw. radziecką „doktrynę Lepieszynskiej”, mówiącą m.in. iż „każda istota rozwija się z <<nieuformowanej materii żywej>>⁷”.

Kilka perełek z polecanej książki:

- ★ Biolożka „gromiła reakcyjne siły cytologii”, okresowo popierał ją sam Stalin, ale w końcu popadła w niesławę (str. 40) oraz doznała zasłużonej krytyki;
- ★ „logika oraz empiryczne dowody ustępowały bolszewickiej wspólnotocie”;
- ★ „To był usystematyzowany bełkot [...] po jednym muśnięciu metodologicznej krytyki został zeń tylko dym”;
- ★ jakby tego jeszcze było mało, w okresie prosperity, w „swoim” laboratorium na ul. Nabiereżnej w Moskwie, zatrudniała córkę Olę Pantalejmonową oraz zięcia Wołdię Kriuczkowa, a także wnuczkę Swietę.

Popierali ją liczni naukowcy M.A. Baron (brak w Wikipedii) oraz Prezydent Akademii Nauk Medycznych ZSRR Nikołaj Nikołajewicz Aniczkow⁸.

Autorzy książki próbują zrozumieć dlaczego popierano bzdury:

- (a) nacisk „z góry”; //można się zapytać jak jest dzisiaj??//
- (b) szantaż.

Teraz cofamy się w czasie. Olga pochodziła z rodziny bogaczy, właścicieli kamienic i kopalń. Jak Ona stała się komunistką? Zaczęła spotykać się

⁷ Tu mamy zgodność z dzisiejszymi bezmózgowymi istotami z macicami.

⁸ https://pl.wikipedia.org/wiki/Niko%C5%82aj_Aniczkow; w Wikipedii, jest zdjęcie.

z zrewoltowaną młodzieżą, dostawała bibułę i książki do czytania. Podczas wizyty w kopalni (będącej własnością rodziny) organizowała spotkania z górnikami, przekazując im komunistyczne idee. Popadła w konflikt z matką (Jelizawietą Protopopową), w końcu rodzina wyrzuciła ją z domu. Przystąpiła do Bolszewików. Dowiadujemy się iż pod koniec życia napisała i wydała autobiografię pt. „Droga do rewolucji. Wspomnienia starej bolszewiczki”.

Czytała „Kapitał” Marksa, stała się niezwykle aktywną i zdeterminowaną działaczką komunistyczną (str. 46) w grupie tzw. „staryków” (dzisiaj byśmy powiedzieli „dziadersów”). Spotykała się tam z dziś nikomu nieznanymi S.I. Rodczenką, A.A. Waniewem oraz słynną N.K. Krupską (Nadieżda – towarzyszka życia Lenina) i oczywiście z samym W.I. Uljanowem – pseudonim rewolucyjny LENIN.

Żyła w wolnym związku. Jej partner Pantalejmon Nikołajewicz został w 1896 zesłany do Krasnojarska, gdzie przebywał właśnie Lenin. Ona też pojechała na Sybir...??? Wkrótce LENIN został wyciągnięty przez nieznane siły ze zsyłki. Mimo wszystko odbyli rejs na statku po syberyjskiej rzece – podtytuł rozdziału „Lenin i homary w puszcze⁹” ... jednak musieli się okresowo meldować na milicji.

Strona 48 – podrozdział „Ci wspaniali bolszewicy”. Autorzy książki urządają sobie wielkie pośmiewisko z tamtejszego, ówczesnego socjalizmu. Na tymże zesłaniu Olga urodziła córeczkę, a sam Lenin pomógł w znalezieniu lekarza, gdy dziecko chorowało.

Koniec zesłania – osiedlili się na krótko w Pskowie. Działali w redakcji i punkcie dystrybucji nielegalnej „ISKRY” (rewolucyjnej gazetki) – na polecenie Lenina. Bardzo ciekawa sprawa – korespondencja rewolucjonistów była szyfrowana. Wpisywano liczbowe odpowiedniki poszczególnych liter, a uzyskane cyfry odnoszono do liryku (wiersza) będącego kluczem do ich ukrytego znaczenia (opis szyfru – str. 52). Olga przemycała pakiety ISKRY nawet do WYBORG¹⁰ na granicy z Finlandią, która wtedy była częścią Imperium Rosyjskiego!!! Str. 53 – podrozdział „Pies na jajogłowych” – Olga budowała siatki konspiracyjne przez kolejne 4 lata. Mimo wszystko - w 1915 roku ukończyła z wyróżnieniem medycynę na Uniwersytecie Moskiewskim. Rewolucja, powstaje Związek Radziecki, a Ona zaczyna (w 1919 roku) wykłady na Uniwersytecie w Taszkencie – będąc w wieku ok. 40-stki. Po roku jednak przenosi się do Moskwy.

⁹ Dzisiaj ich polscy duchowi kumple chodzą na ośmiorniczki.

¹⁰ Historycznie w królestwie Szwecji; dziś także w Rosji.

Str. 55 – Rok 1925 referat na konferencji – pt.: „Rozwój kości z dialektycznego punktu widzenia”. Inna publikacja to „Wojujący witalizm”. Zajmowała się nawet „znaczeniem krwinek czerwonych w procesie starzenia się organizmów”. Występowała kontra poglądom Niemca Rudolfa Virchowa¹¹ – że komórki rozmnażają się podział..... U Niej „komórki powstają z substancji niemającej struktury”.

W tym eseju – co rzadkie – dość szczegółowo omawiana jest polecana książka, bo jest NIEZWYKLE WAŻNA.

Dziś jesteśmy świadkami setek osobników „klonów” OLGI... Stalina zastąpił Wielki Sznyt Ból, czy on będzie siedzieć??

Str. 57 – podrozdział „Koronacja Olgi B.¹²”. Tu mamy cytat: <<krwawy Gruzin wiedział już kim poszczuć jajogłowych>>. Jej kumplem był niejaki Łysenko, który twierdził iż istnieje możliwość przemiany jednej rośliny w drugą... itd. itd.

Dobrze, że w końcu Rosjanie się opamiętali i prace Jej oraz Łysenki wyrzucili do kosza.

Postać Olgi Lepieszynskiej jest godna poznania, a cała sprawa wymaga wielkiego przemyślenia.

Polecam z całego serca.

¹¹ https://pl.wikipedia.org/wiki/Rudolf_Virchow; niemiecki uczyony.

¹² [https://pl.wikipedia.org/wiki/Olga_Lepieszynska_\(biolog\)](https://pl.wikipedia.org/wiki/Olga_Lepieszynska_(biolog)); z Wikipedii: „**Olga Borisowna Lepieszynska** z d. **Protopopowa** (**ros.** Ольга Борисовна Лепешинская, Протопопова; ur. 6 sierpnia²/ **18 sierpnia 1871** roku w **Permie**, zm. **2 października 1963** roku w **Moskwie**)”.

=====

LITERATURA DODATKOWA

1. https://pl.wikipedia.org/wiki/Moskiewski_Uniwersytet_Pa%C5%84stwowy_im._M.W._%C5%81omonosowa;
2. https://pl.wikipedia.org/wiki/Kategoria:Rosyjscy_naukowcy; rosyjscy naukowcy.

ZDJĘCIA PRZY OKAZJI

Moskwa

Włodzimierz

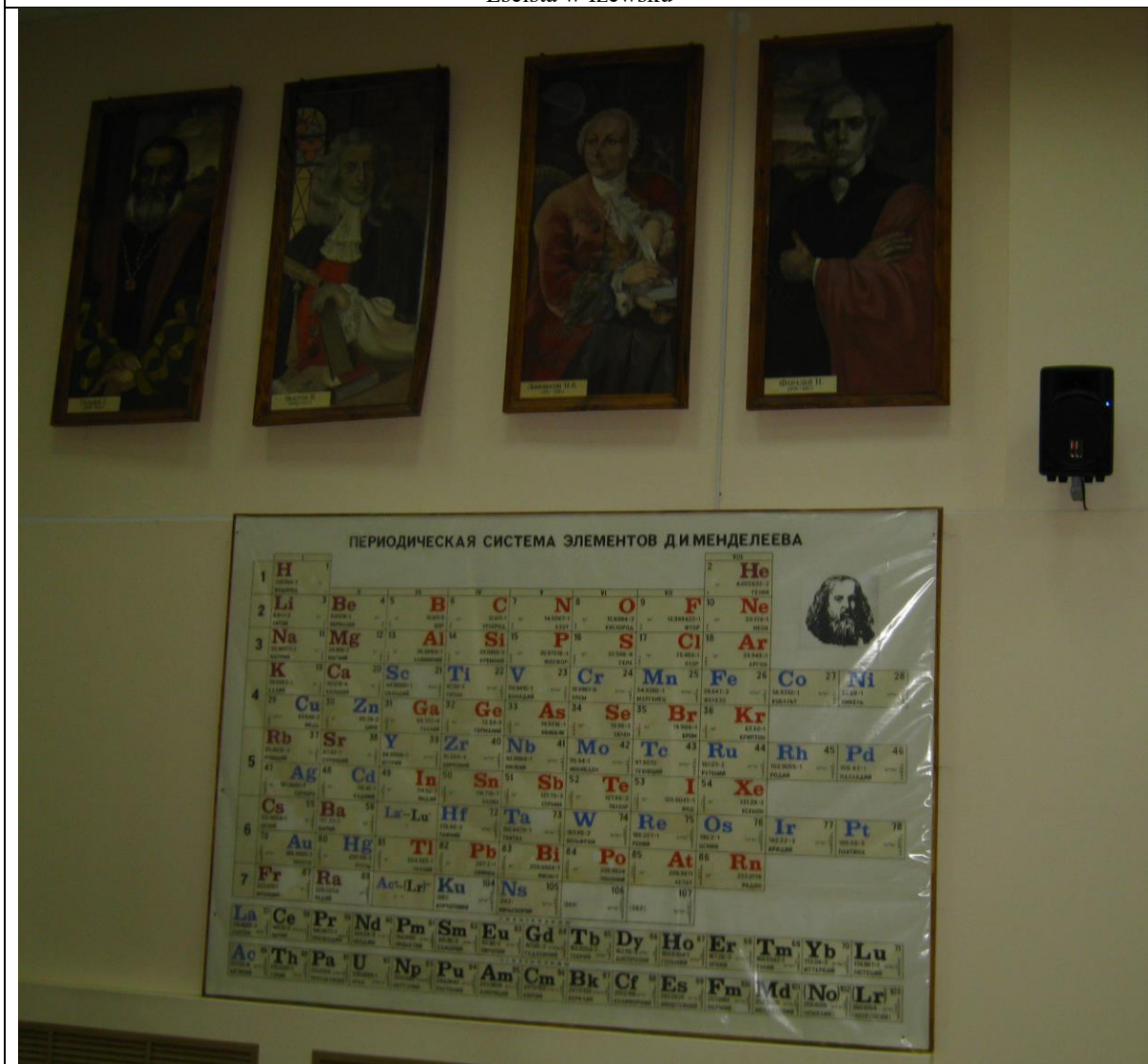

Budynek szkoły średniej, do której uczęszczała nauczycielka rosyjskiego (eseisty)

IŻEWSK – Uniwersytet i Muzeum im. Michaiła Kałasznikowa

Escista w Iżewsku

Muzeum Kałasznikowa

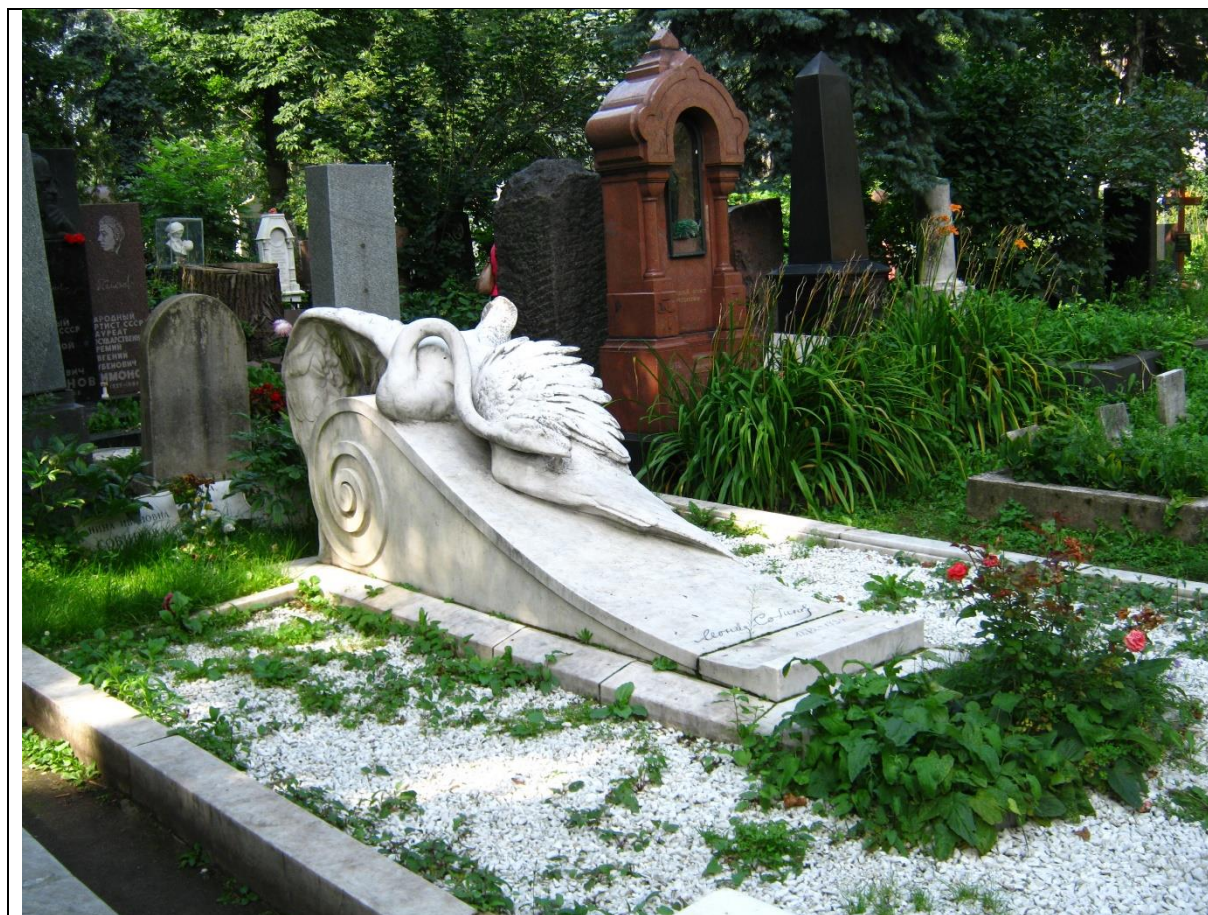

Moskwa – Pomnik Aleksandra Puszkina z żoną

Pomnik na cmentarzu w Moskwie – tancerka Teatru Balshoi

Zdjęcia wykonał eseista Stan Zawiślak.